INSTRUKCJA MONTAŻU, UŻYTKOWANIA I PIELĘGNACJI PRODUKTÓW
FHU MEGA ANDREA ANDRZEJ TRYBUS

Produkty należy użytkować zgodnie z ich przeznaczeniem, dokonywać okresowych kontroli i konserwacji, oraz naprawiać na bieżąco uszkodzenia nie podlegające gwarancji.

Nieprzestrzeganie instrukcji, zaleceń i wytycznych producenta dotyczących użytkowania i konserwacji produktów, lub brak udokumentowania wymaganych przeglądów okresowych, może skutkować odrzuceniem reklamacji i utratą gwarancji.

1. ELEMENTY DREWNIANE

W trakcie eksploatacji produktów z elementami drewnianymi, tj. szczeblami, listwami, deskami, mogą na ich powierzchni pojawiać się pęknięcia struktury drewna o różnej szerokości i głębokości. Są one wynikiem tzw. pracy drewna, czyli kurczenia się i/lub pęcznienia drewna, spowodowane warunkami atmosferycznymi.
Drewno jest materiałem higroskopijnym, co oznacza, że dostosowuje swoją wilgotność do otoczenia. W okresie zimowym, przy małej wilgotności względnej powietrza, drewno oddaje wodę i się kurczy, a w okresie letnim odwrotnie - zwiększa swoją objętość. Żadna powłoka malarska nie chroni drewna całkowicie przed wpływem warunków atmosferycznych i przenikaniem wilgoci, dlatego "przez pracę" drewna na powierzchni szczebla/listwy/deski mogą się pojawić niewielkie pęknięcia powierzchniowe o szerokości do 1-3 mm i głębokości 2-3 mm. Jest to proces naturalny i nieunikniony. Pęknięcia winny być niezwłocznie zaszpachlowane i zaimpregnowane.

Wszelkie uszkodzenia mechaniczne powstałe w trakcie użytkowania, takie jak rysy, przetarcia, odpryski, należy niezwłocznie naprawić po stwierdzeniu uszkodzenia. Należy użyć środka do impregnacji kompatybilnego ze środkiem zastosowanym przez producenta. Naprawiony element może różnić się nieznacznie od pozostałych.

Niedozwolone jest czyszczenie elementów drewnianych myjkami ciśnieniowymi, ponieważ może to skutkować usunięciem i/lub uszkodzeniem powłoki lakierniczej.

Konserwacja elementów drewnianych

Powłoki drewniane impregnowane olejami lub woskami olejnymi należy konserwować raz na trzy miesiące, co zapobiegnie przedwczesnemu zniszczeniu. Konserwacja polega na olejowaniu lub pokryciu warstwą wosku powierzchni elementów drewnianych.

Powłoki lakierowane należy konserwować raz na pół roku. Konserwacja polega na pokryciu warstwą lakieru powierzchni elementów drewnianych. Należy stosować lakier tego samego typu/rodzaju, który został zastosowany oryginalnie.

Obowiązek okresowej konserwacji oraz koszty z tym związane spoczywają na nabywcy. Konserwacje elementów drewnianych winny być udokumentowane (dokumentacja fotograficzna przed i po konserwacji oraz protokół zawierający datę, rodzaj środka, podpis/y wykonującego/ych konserwację).

Naprawa uszkodzeń

W przypadku stwierdzenia mechanicznych uszkodzeń należy takie uszkodzenia, w miarę możliwości, szybko naprawić i zabezpieczyć. W tym celu należy elementy drewniane przeszlifować papierem ściernym do surowego drewna, następnie oczyścić z zanieczyszczeń i pyłu. Tak przygotowaną powierzchnię należy zabezpieczyć przez nałożenie warstwy środka impregnującego (bejca, lakier, olej itp.). Rodzaj środka należy skonsultować z producentem.

2. ELEMENTY ZE STALI CZARNEJ

Stal to najczęściej stosowany przez nas materiał konstrukcyjny. Do konstrukcji używamy stalowych rur i zamkniętych profili stalowych. Stalowe mogą być również elementy produktów z kategorii małej architektury miejskiej oraz elementy wiat (blacha trapezowa, blacha perforowana, blacha trapezowa lub stalowa siatka).
Wyroby stalowe są zabezpieczone przed korozją poprzez cynkowanie ogniowe lub galwaniczne i malowanie proszkowe lub natryskowo-elektrostatyczne. Sposób zabezpieczenia przed korozją określa karta techniczna.

Zaleca się okresowe przeglądy (co 6 miesięcy) w celu skontrolowania konstrukcji i/lub wypełnień i ocenienia jej stanu.

Konserwacja i czyszczenie elementów ze stali czarnej

Czyszczenie – szmatką lub szczotką. Nie wolno czyścić produktów ze stali szczotkami drucianymi. Można stosować środki do czyszczenia stali dostępne w sprzedaży. Niedozwolone jest czyszczenie powierzchni elementów stalowych za pomocą chemicznych rozpuszczalników lub mocnymi środkami chemicznymi.

Usuwanie uszkodzeń elementów stalowych

Ślady korozji mogą pojawić się w przypadku, gdy dojdzie do mechanicznego uszkodzenia powłoki (otarcia, zarysowania lub uderzenia). Sposób naprawy uszkodzeń należy skonsultować z FHU Mega Andrea.

Powierzchnie cynkowane – uszkodzoną powierzchnię należy oczyścić za pomocą papieru ściernego, następnie odtłuścić oczyszczoną powierzchnię dedykowanymi środkami dostępnymi w sprzedaży. Po oczyszczeniu powierzchni i odpyleniu miejsca uszkodzenia należy nanieść farbę cynkową (rodzaj i typ farby należy skonsultować z producentem).

Powierzchnie malowane – j.w., po wyschnięciu farby cynkowej i jej delikatnym zmatowaniu nałożyć farbę zewnętrzną we właściwym kolorze (rodzaj i typ farby należy skonsultować z producentem).

Prace naprawcze należy wykonać w warunkach: temperatura otoczenia powinna wynosić od +10°C do +25°C, a wilgotność powietrza nie może przekraczać 80%.

3. ELEMENTY ZE STALI NIERDZEWNEJ

Stal nierdzewna to rodzaj stali, który jest odporny na korozję w środowisku atmosferycznym, wodzie naturalnej, roztworach alkalicznych oraz niektórych kwasach organicznych i nieorganicznych.

Pomimo tworzenia się warstwy pasywnej na powierzchni stali nierdzewnej, istnieją przypadki jej korodowania wywołane przez takie czynniki jak: oddziaływania kwasu solnego i chloru, brak bieżącej konserwacji, co powoduje powstawanie na ściankach stali silnych roztworów, środowisko bardziej agresywne niż przeznaczony gatunek stali, zanieczyszczenie podczas montażu i produkcji (wapno, cement, obce wtrącenia metaliczne) oraz kontakt ze zwykłą stalą węglową (np. zarysowania stalą czarną w trakcie transportu).

Konserwacja i czyszczenie elementów ze stali nierdzewnej

Każdy użytkownik musi być świadomy konieczności regularnego czyszczenia i konserwacji nierdzewnych wyrobów. Należy stosować środki ochrony osobistej, zapewnić dobre wietrzenie oraz zwrócić uwagę na zagrożenia pożarowe.

Mycie powinno usuwać brud i osady, które pozostawione na powierzchni stali nierdzewnej mogą zainicjować korozję i zmatowienie powierzchni. W zanieczyszczonym lub agresywnym środowisku (miejscowości nadmorskie, pomieszczenia o podwyższonej wilgotności i temperaturze, pomieszczenia wymagające częstego używania środków dezynfekujących, zwłaszcza zawierających związki chloru), mycie powinno być wykonywane częściej. Częstotliwość mycia należy ustalić doświadczalnie.

Aby powierzchnia urządzeń ze stali nierdzewnej nie uległa zniszczeniu na skutek niewłaściwej eksploatacji, należy stosować się do poniższych zaleceń:

Nie należy używać: środków zawierających chlorki i wybielacz oraz w żadnym wypadku środków do czyszczenia srebra. Nie wolno stosować wełny stalowej, papieru ściernego, szorstkich czyścików, proszków do szorowania, szlifowania i polerowania itp., ponieważ zarysują one powierzchnię. Nie wolno używać stalowych poduszek do szorowania ani szczotek drucianych, ponieważ mogą pozostawać z nich na powierzchni osady ze stali węglowej, co w konsekwencji może doprowadzić do rdzewienia.

Pierwsze przebarwienia i pyły pojawiające się podczas eksploatacji materiału można usuwać zwykłą szmatką, skórą zamszową, czy też dla większych zabrudzeń nylonową gąbką.

Jeżeli na elementach ze stali nierdzewnej pojawią się cząstki żelaza powstałe na przykład przy montażu, powinny być one usuwane natychmiast. Takie cząsteczki zaczną w końcu same w sobie rdzewieć, a co za tym idzie mogą zerwać warstwę pasywną chroniącą stal nierdzewną, co w konsekwencji doprowadzi do rdzewienia. Takie osady powinny być usuwane mechanicznie lub środkami do czyszczenia stali nierdzewnej.

Lokalne przebarwienia i odciski – jeżeli są małe, do ich usunięcia wystarczy zwykła woda mydlana. Do większych zabrudzeń należy zastosować odpowiedni środek do czyszczenia i konserwacji stali nierdzewnej.

Do czyszczenia można używać preparatów przeznaczonych do czyszczenia stali nierdzewnej oraz preparatów opartych na alkoholu. Po czyszczeniu zawsze wskazany jest zabieg polerowania suchą tkaniną.

Najczęściej występujące rodzaje zanieczyszczeń i sposoby ich usuwania:

Rodzaj zanieczyszczenia	**Środki do czyszczenia**
Odciski palców	woda z mydłem lub detergentem -środki do czyszczenia szkła nie zawierające chlorków
Osad wapienny	Roztwór octu z wodą
Oleje i smary	Środki oparte na alkoholu (wyłącznie ze spirytusem metylowym, alkoholem izopropylowym) -rozpuszczalniki (np. aceton) -środki do czyszczenia elementów chromowanych
Farby	-środki do usuwania powłok malarskich, oparte na związkach alkalicznych lub rozpuszczalnikach
Cement i zaprawa	-roztwór zawierający niewielką ilość kwasu fosforowego, następnie woda
Cząstki żelaza pochodzące z narzędzi lub ze stalą czarną	-na wczesnym etapie- mechanicznie -w przypadku pojawienia się wżerów- pasty trawiące i pasywacyjne

4. POLIWĘGLAN KOMOROWY

Czyszczenie: miękką szmatką lub szczotką. Nie wolno czyścić poliwęglanu twardymi szczotkami i szczotkami drucianymi. Można stosować środki do czyszczenia/detergenty dostępne w sprzedaży.

Niedozwolone jest czyszczenie powierzchni z poliwęglanu komorowego za pomocą chemicznych rozpuszczalników lub mocnymi środkami chemicznymi.

Poliwęglan komorowy powinien mieć komory zorientowane równolegle do spadku. Komory są zabezpieczone taśmą paroprzepuszczalną i zaślepione odpowiednio listwą. Zdemontowanie/uszkodzenie tych części może spowodować parkowanie wewnątrz komór.

5. POLIWĘGLAN LITY, SZKŁO HARTOWANE, SZKŁO BEZPIECZNE/LAMINOWANE

Czyszczenie: miękką szmatką lub szczotką. Nie wolno czyścić poliwęglanu twardymi szczotkami i szczotkami drucianymi. Zabieg należy przeprowadzić starannie i ostrożnie tak, żeby nie uszkodzić czyszczonej powierzchni. Można stosować środki do czyszczenia/detergenty dostępne w sprzedaży.
Niedozwolone jest czyszczenie powierzchni z poliwęglanu litego i szkła za pomocą chemicznych rozpuszczalników lub mocnymi środkami chemicznymi.

6. POWIERZCHNIE MALOWANE

Czyszczenie: miękką szmatką lub szczotką. Nie wolno czyścić powierzchni malowanych czyścikami metalowymi i szczotkami drucianymi. Zabieg należy przeprowadzić starannie i ostrożnie tak, żeby nie uszkodzić czyszczonej powierzchni. Można stosować środki do czyszczenia/detergenty dostępne w sprzedaży.
Niedozwolone jest czyszczenie powierzchni malowanych za pomocą chemicznych rozpuszczalników lub mocnymi środkami chemicznymi.

DODATKOWE INFORMACJE

A) WIATY

Wszelkiego rodzaju wiaty, w tym rowerowe, przystankowe, śmietnikowe, palarnie, zadaszenia, pergole, trejaże itp., muszą być montowane zgodnie z prawem budowlanym i zgodnie ze sztuką budowlaną. Montaż może być wykonany przez osadzenie w bloczkach betonowych lub zakotwienie w podłożu. Wiaty należy wypionować i wypoziomować, aby uniknąć ponadnormatywnych naprężeń materiałowych i ryzyk z tym związanych.

Należy dokonywać okresowej kontroli wiat. Zalecamy kontrolę wiat co najmniej raz na pół roku (o ile przeglądy nie są wymagane częściej ze względu na użyte do produkcji materiały). Uszkodzenia mechaniczne nie podlegające gwarancji należy możliwie szybko naprawić po konsultacji z producentem. Konserwacje i użytkowanie: należy stosować punkty z tego dokumentu odpowiednie dla zastosowanego materiału.

Rynny. Wiaty, zadaszenia i inne produkty wyposażone w rynnę lub rynny winny podlegać okresowemu przeglądowi i konserwacji co dwa miesiące, a wiaty zamontowane w pobliżu drzew co jeden miesiąc. Z rynien należy usunąć zanieczyszczenia, zalegające liście itp. Zapchana rynna nie będzie spełniała swojej funkcji, a przelewająca się woda

może spowodować zacieki na elewacji. Za uszkodzenia spowodowane zaniechaniem przeglądów i konserwacji producent nie odpowiada.

Czyszczenie. Do czyszczenia i mycia ścian i elewacji należy stosować środki dedykowane do czyszczonego materiału.

B) ELEMENTY MAŁEJ ARCHITEKTURY

Elementy małej architektury, takie jak stojaki rowerowe wszelkiego typu, ławki, kosze na śmieci, tablice ogłoszeniowe, bariery, barierki odbojniki, spoczniki itp., należy montować w miejscach zgodnych z obowiązującymi przepisami i w taki sposób, aby nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi znajdujących się w ich bezpośrednim otoczeniu.

Niedopuszczalne jest użytkowanie wyrobu uszkodzonego lub niekompletnego. W przypadku stwierdzenia uszkodzenia lub braku któregokolwiek z elementów należy niezwłocznie wycofać go z eksploatacji i skontaktować się z podmiotem odpowiedzialnym za montaż lub producentem wyrobu.

ŁAWKI

Użytkowanie. Elementy małej architektury służące do wypoczynku statycznego człowieka w pozycji siedzącej. W trakcie użytkowania niedozwolone jest siedzenie na deskach stanowiących oparcie i trzymanie stóp na siedzisku, ponieważ piach i kamienie na obuwiu mogą uszkodzić powierzchnię. Niedopuszczalne jest również kładzenie się na deskach stanowiących siedzisko.

Montaż. Montaż ławki może być wykonany przez przykręcenie do podłoża kotwami lub kołkami odpowiednimi do podłoża. Taka ławka jest wyposażona w stopy z przygotowanymi otworami. Drugi sposób to montaż przez wbetonowanie. Ławkę należy ustawić, wypionować i wypoziomować, a w przypadku konieczności podeprzeć do momentu, aż beton stężeje. Po utwardzeniu betonu (czas podany na opakowaniu/producenta betonu), zdjąć podpórki.

Konserwacje i użytkowanie. Należy stosować punkty z dokumentu odpowiednie dla zastosowanego materiału. Dodatkowo, w celu uniknięcia uszkodzenia powłoki ochronnej elementów drewnianych (jeśli to możliwe), zaleca się schowanie ławek do pomieszczeń na okres zimowy. Pomieszczenia, w których przechowywane będą ławki, powinny być zadaszone i gwarantować utrzymanie temperatury dodatniej w czasie trwania całego okresu zimowego. Konserwację należy wykonać zgodnie z wytycznymi dla właściwego materiału określonymi w punktach 1-6.

KOSZE

Użytkowanie. Kosz to element małej architektury służący do magazynowania śmieci. Personel, który dokonuje opróżniania pojemników, powinien być wyposażony we wszystkie niezbędne środki ochrony osobistej przewidziane przepisami, tak, aby do minimum ograniczyć ryzyko zachorowania i przenoszenia bakterii oraz drobnoustrojów chorobotwórczych. W celu zwiększenia higieny i bezpieczeństwa, a także przyspieszenia procesu opróżniania kosza, producent zaleca stosowanie worków na śmieci.
Montaż kosza może być wykonany przez przykręcenie do podłoża kotwami lub kołkami odpowiednimi do podłoża. Taki kosz jest wyposażony w stopy z przygotowanymi otworami. Drugi sposób to montaż przez zabetonowanie. Kosz należy wypionować i wypoziomować, a w przypadku konieczności podeprzeć do momentu, aż beton stężeje. Po utwardzeniu betonu (czas podany przez producenta), zdjąć podpórki.

Konserwacja i użytkowanie. Należy stosować punkty z tego dokumentu odpowiednie dla zastosowanego materiału. Obudowę zewnętrzną kosza jak i wkład można konserwować poprzez nałożenie na jego powierzchnię warstwy farby odpowiedniej do materiału, z którego są wykonane ściany/obudowa. Konserwacja powinna być wykonywana przynajmniej jeden raz w przeciągu 24 miesięcy, najlepiej po okresie zimowym.

C). STOJAKI ROWEROWE

Stojak rowerowy typu U

Stojak U umożliwia zaparkowanie rowerów z obu stron. Umożliwia przypięcie roweru przy pomocy zapinek typu U lock - przypięcie roweru za ramę lub za koło. Stojaki ocynkowane ogniowo nie wymagają dodatkowych czynności zabezpieczających.
Montaż stojaka U

Przykręcenie do podłoża - kotwami lub kołkami odpowiednimi do podłoża. Stojaki U w wersji do przykręcenia do podłoża są wyposażone w rozety z przygotowanymi otworami.

Montaż przez wbetonowanie. Stojak w wersji do wbetonowania ma nogi z zapasem na montaż ok. 30 cm. Odstęp między zamontowanymi stojakami U powinien wynosić co najmniej 70 cm, ponieważ pozwala to bezkolizyjnie parkować rowery. Stojak montuje się przez osadzenie nóg w betonie. Stojak należy wypionować i wypoziomować, a w przypadku konieczności podeprzeć do momentu, aż beton stężeje. Po utwardzeniu betonu (czas podany przez producenta), zdjąć podpórki.

Stojak rowerowy szeregowy
Umożliwia zaparkowanie obok siebie rowerów. Parkowanie przez wjechanie przednim kołem w przeznaczone do tego miejsce. Stojak stosowany w miejscach, gdzie jest ograniczone miejsce.

Montaż stojaków szeregowych
Przykręcenie do podłoża kotwami lub kołkami odpowiednimi do podłoża. Stojaki U w wersji do przykręcenia do podłoża są wyposażone w stopy z przygotowanymi otworami.

D). POZOSTAŁE
Elementy ruchome, zamki, zawiasy, rygle, zasuwki itp.
Co trzy miesiące należy dokonywać konserwacji elementów ruchomych, w tym: zawiasów drzwi, drzwiczek, zamków, rygli itp. Konserwacja polega na oczyszczeniu, np. szczoteczką, zamków, zawiasów i innych ruchomych elementów z zabrudzeń, a następnie na posmarowaniu smarem wymienionych ruchomych elementów.

UWAGA: Producent wyrobu dopuszcza zastosowanie innych równoważnych farb i lakierów niż podane do konserwacji ww. produktu przez wykonującego konserwację.

FIRMA HANDLOWO USŁUGOWA
MEGA ANDREA
Andrzej Trybus
38-400 Krosno, ul. Szklarska 47
NIP: 6842160919 REGON 360343050
tel. 606-907-508